

معرفی نامهٔ اول پولس رسول به تسالونیکیان

تسالونیکي (سالونیک) مرکز ایالت مقدونیه بود. پولس پس از ترک شهر فیلیپی، به تسالونیکي رفت و کلیسایی در آنجا بنیان نهاد. اما دیری نپایید که یهودیان به مخالفت با او برخاستند. آنان با مشاهدهٔ موفقیت بشارت پولس در میان غیر یهودیان، لبریز از خشم و حسادت شدند، زیرا بسیاری از این غیر یهودیان بیشتر به یهودیت گرایش داشتند. پس پولس ناگزیر تسالونیکي را ترک کرد و به بیریه رفت. پس از مدتی، هنگامی که در قرنتس بود، از طریق همکارش تیموتائوس خبرهایی درباره مسیحیان تسالونیکي دریافت کرد. طبق گزارش تیموتائوس، سؤالاتی دربارهٔ بازگشت مسیح برای مسیحیان تسالونیکي پیش آمده بود. لذا پولس قلم به دست می گیرد و این نامه را برای ایشان می نویسد.

او نخست، خدا را برای خبرهای خوبی که دربارهٔ ایمان و محبت آنان شنیده است، شکر می کند. نیز شیوهٔ زندگی خود را در میان آنان به یادشان می آورد و اشتیاق خود به دیدار مجدد ایشان را ابراز می دارد. همچنین اندرزشان می دهد که زندگی مقدسی داشته باشند. سپس به سؤالات ایشان دربارهٔ بازگشت مسیح پاسخ می دهد: سؤالاتی از این دست: مؤمنانی که در گذشته اند، به هنگام بازگشت مسیح چه خواهند شد؟ مسیح چه وقت باز خواهد گشت؟ چگونه باید برای بازگشت مسیح آماده شد؟

تقسیمبندی کلی

- ۱- مقدمه و شکرگزاری (فصل ۱)
- ۲- پولس و مسیحیان تسالونیکي (فصلهای ۲ و ۳)
- ۳- اندرزهایی پیرامون رفتار و منش مسیحی (۱:۴-۱:۱۲)
- ۴- تعلیمی پیرامون بازگشت مسیح (۱۳:۴ تا ۱۵:۵)
- ۵- اندرزهای گوناگون (۱۲:۵-۲۲)
- ۶- بخش پایانی (۲۳:۵-۲۸)

نامهٔ اوّل پوئس رسول به تسالونیکیان

از پوئس و سیلاس* و تیموتائوس،
به کلیسای تسالونیکیان که در خدای پدر و خداوند عیسی مسیح اند:
فیض و آرامش بر شما باد.

شکرگزاری و دعا

۲ ما همواره خدا را به خاطر وجود همهٔ شما شکر می‌گوییم و از شما در دعا‌های خود نام می‌بریم،^۳ و پیوسته در حضور خدا و پدر خود، عمل شما را که از ایمان ناشی می‌شود و محنت شما را که محرک آن محبت است و پایداری شما را که از امید به خداوندمان عیسی مسیح الهام می‌گیرد، به یاد می‌آوریم.

۴ زیرا ای برادران که محبوب خدایید، از برگزیدگی شما آگاهیم.^۵ چرا که انجیل ما تنها نه با کلمات، بلکه با قدرت و روح القدس و یقین کامل به شما رسید، چنانکه نیک می‌دانید به خاطر شما چگونه در میانان رفتار کردیم.^۶ شما از ما و از خداوند سرمشق گرفتید و در رنج بسیار، کلام را با آن شادی که روح القدس می‌بخشد، استقبال کردید.^۷ بدین گونه شما برای همهٔ ایمانداران مقدونیه و آخائیه سرمشقی بر جای گذاشتید،^۸ زیرا کلام خداوند به واسطهٔ شما نه تنها در مقدونیه و آخائیه طنین افکند، بلکه ایمان شما به خدا در همه جا بر سر زبانهاست، آن گونه که دیگر نیازی نیست ما چیزی بگوییم.^۹ زیرا آنان خود از استقبال گرم شما از ما سخن می‌گویند، و از اینکه چگونه از بتها دست کشیده، به سوی خدا بازگشتید تا خدای زنده و حقیقی را خدمت کنید^{۱۰} و در انتظار آمدن پسر

او از آسمان باشید، که از مردگان برخیزانیدش، یعنی عیسی، که ما را از غضب آینده رهایی می‌بخشد.

خدمت پولس در تسالونیکي

۲ ای برادران، خود می‌دانید که آمدن ما نزد شما بیهوده نبوده است،^۲ بلکه هر چند پیشتر در شهر فیلیپی آزار و اهانت بر ما رفت، چنانکه می‌دانید، اما به مدد خدای خود دلیری کردیم تا انجیل خدا را به رغم مخالفت‌های بسیار به شما برسانیم.^۳ زیرا اگر ترغیب‌تان می‌کنیم، از گمراهی یا انگیزه‌های ناپاک نیست، و قصد فریب‌تان را نیز نداریم،^۴ بلکه چون کسانی سخن می‌گوئیم که خدا بر آنها مهر تأیید زده و انجیل را بدیشان به امانت سپرده است. ما در پی خشنود ساختن مردم نیستیم، بلکه خشنودی خدایی را طالبیم که دلهای ما را می‌آزماید.^۵ شما نیک می‌دانید که ما هرگز به چاپلوسی دست نیازیدیم، و از ظاهرسازی چون سرپوشی برای طمع سود نجستیم - خدا گواه ماست.^۶ و نیز جویای ستایش از انسانها نبوده‌ایم، چه از شما و چه از دیگران.

هر چند در مقام رسولان مسیح حقی بر گردن شما داشتیم،^۷ اما همچون مادری شیرده* که از کودکان خود نگهداری می‌کند، با شما به نرمی رفتار کردیم.^۸ شدت علاقه ما به شما چنان بود که شادمانه حاضر بودیم نه تنها انجیل خدا را به شما برسانیم، بلکه از جان خود نیز در راه شما بگذریم، چندانکه ما را عزیز گشته بودید.^۹ شما ای برادران، به یقین محنت و مشقت ما را به یاد دارید، که شب و روز کار می‌کردیم تا آن هنگام که انجیل خدا را به شما وعظ می‌کنیم، سربار کسی نباشیم.

^{۱۰} شما شاهدید و خدا خود نیز گواه است که با چه پاکی و درستی و بی‌عیبی با شما ایمانداران رفتار کردیم.^{۱۱} چنانکه می‌دانید، رفتار ما با یک‌یک شما چون

رفتار پدری با فرزندانش بود.^{۱۲} شما را تشویق کرده، دلداری می‌دادیم و سفارش می‌کردیم که شیوه رفتارتان شایسته خدایی باشد که شما را به پادشاهی و جلال خود فرامی‌خواند.

^{۱۳} نیز ما خدا را پیوسته شکر می‌گوییم که شما به هنگام پذیرفتن کلام خدا، که از ما شنیدید، آن را نه چون سخنان انسان، بلکه چون کلام خدا پذیرفتید، چنانکه براستی نیز چنین است؛ همان کلام اکنون در میان شما که ایمان دارید، عمل می‌کند.^{۱۴} زیرا ای برادران، شما از کلیساهای خدا در یهودیه که در مسیح عیسایند، سرمشق گرفتید: شما نیز از هموطنان خود، همان آزارها را دیدید که آنان از یهودیان دیدند،^{۱۵} از آنان که عیسای خداوند و پیامبران را کشتند و ما را نیز بیرون راندند. آنان خدا را خشنود نمی‌سازند و با همه مردم دشمنی می‌ورزند،^{۱۶} و نمی‌گذارند ما با غیر یهودیان سخن بگوییم تا نجات یابند. بدین گونه همواره پیمانۀ گناهان خود را لبریز می‌کنند. اما غضب خدا سرانجام* بر ایشان فروریخته است.

اشتیاق پولس برای دیدار با ایمانداران تسالونیکي

^{۱۷} و اما ای برادران، چون کوتاه زمانی از شما به دور افتادیم، البته جسماً و نه قلباً، با اشتیاقی بس پرشورتر کوشیدیم تا روی شما را ببینیم.^{۱۸} چرا که خواهان آمدن نزد شما بودیم - براستی که من، پولس، بارها سعی کردم - ولی شیطان مانع شد.^{۱۹} زیرا چیست امید و شادی و تاج افتخار ما در حضور خداوندمان عیسی هنگامی که بازگردد؟ مگر شما نیستید؟^{۲۰} براستی که شما باید جلال و شادی ما.

۳ سرانجام چون دیگر شکیبایی نداشتیم، رضا دادیم که ما را در آتن به خود واگذارند.^۲ پس تیموتائوس را که برادر ما و همکار خدا در کار انجیل مسیح

است، نزدتان فرستادیم تا شما را در ایمانتان تقویت و تشویق کند،^۳ تا هیچ کس در اثر این سختیها سست نشود، زیرا نیک می دانید که اینها برای ما مقرر است. ^۴ بواقع هنگامی که با شما بودیم، پیشاپیش گفتیم که آزار خواهیم دید، و همان گونه که آگاهید، چنین نیز شد. ^۵ از این رو، چون دیگر تاب نداشتیم، فرستادم تا از ایمانتان آگاهی یابم، زیرا بیم آن داشتم که آن وسوسه گر به نحوی شما را وسوسه کرده، و زحمات ما به هدر رفته باشد.

گزارش دلگرم کننده تیموتائوس

^۶ اما اکنون تیموتائوس از نزد شما بازگشته و ما را مژده از ایمان و محبت شما آورده است. او به ما خبر داده که شما همیشه از ما به نیکی یاد می کنید و همان گونه که ما مشتاق دیدار شمایم، شما نیز شوق دیدار ما را دارید. ^۷ از همین رو، ای برادران، با وجود همه فشارها و زحمات، از بابت شما و ایمانتان دلگرم شده ایم. ^۸ اکنون می توانیم نفسی به راحت برآوریم، زیرا شما در خداوند استوارید. ^۹ اما چگونه می توانیم به شکرانه این همه شادی که به خاطر شما در حضور خدای خود یافته ایم، او را سپاسی بسزا گوئیم؟ ^{۱۰} ما روز و شب از دل و جان دعا می کنیم که باز به دیدارتان نایل شویم تا هر کاستی ایمان شما را برطرف سازیم.

^{۱۱} خود خدا، پدر ما، و خداوند ما عیسی، راه ما را به سوی شما هموار سازد. ^{۱۲} و همان گونه که محبت ما به شما فزونی می یابد، خداوند محبت شما را به یکدیگر و به همه مردم بسیار افزون گرداند. ^{۱۳} و دلهای شما را استواری بخشد تا آنگاه که خداوند ما عیسی با همه مقدّسان* خود می آید، در حضور خدا، پدر ما، بی عیب و مقدّس باشید.

۱۳:۳ این اصطلاح در اینجا ممکن است به ایمانداران، و یا به فرشتگان و یا به هر دو اشاره داشته باشد.

زندگی خداپسندانه

۴ دیگر اینکه، ای برادران، شما از ما آموختید که چگونه باید رفتار کنید تا خدا را خشنود سازید، همان‌گونه که چنین نیز می‌کنید. اکنون به نام عیسی‌ای خداوند از شما استدعا داریم و اندرزتان می‌دهیم که در این باره هرچه بیشتر تلاش کنید. ^۲ زیرا آگاهید که از جانب عیسی‌ای خداوند، چه احکامی به شما داده‌ایم.

^۳ خواست خدا این است که مقدّس باشید: خود را از بی‌عفتی دور نگاه دارید. ^۴ هر یک از شما باید بدانند که چگونه در پاکی و برزندگی، بدن خود را تحت تسلط نگاه دارد. ^۵ نباید همانند قوم‌هایی که خدا را نمی‌شناسند، دستخوش امیال شهوانی باشید. ^۶ هیچ‌کس نباید در این امر دست تجاوز یا طمع به حریم برادر خود دراز کند. چنانکه بیشتر به شما گفتیم و هشدار دادیم، خداوند همهٔ این کارها را کیفر خواهد داد. ^۷ زیرا خدا ما را نه به ناپاکی، بلکه به قدّوسیت فراخوانده است. ^۸ پس، هر که این تعلیم را رد کند، نه انسان، بلکه خدایی را رد کرده که روح قدّوس خود را به شما عطا می‌فرماید.

^۹ دربارهٔ محبت برادرانه نیازی نیست چیزی به شما بنویسیم، زیرا خود از خدا آموخته‌اید که یکدیگر را محبت کنید، ^{۱۰} و پراستی که همهٔ برادران را در سرتاسر مقدونیه محبت می‌کنید. با این‌همه، ای برادران، ترغیبتان می‌کنیم که هرچه بیشتر چنین کنید.

^{۱۱} آرزومند این باشید که زندگی آرامی داشته باشید و سر به کار خویش مشغول بدارید و با دستهای خود کار کنید، همان‌گونه که شما را حکم کردیم.

۱۲ بدین سان، زندگی روزمره شما احترام مردم بیرون* را بر خواهد انگیخت، و محتاج کسی* نیز نخواهید بود.

بازگشت خداوند عیسی

۱۳ ای برادران، نمی خواهیم از حال خفتگان* بی خبر باشید، مبادا همچون دیگر مردمان که امیدی ندارند، به ماتم بنشینید. ۱۴ زیرا اگر ایمان داریم که عیسی مرد و باز زنده شد، پس به همین سان خدا آنان را نیز که در عیسی خفته اند، با وی باز خواهد آورد. ۱۵ این را به واسطه کلام خود خداوند به شما می گوئیم: کسانی از ما که هنوز زنده اند و تا آمدن خداوند باقی می مانند، به یقین از خفتگان پیشی نخواهند گرفت.* ۱۶ زیرا خداوند، خود با فرمانی بلندآواز و آوای رئیس فرشتگان و نفیر شیپور خدا، از آسمان فرود خواهد آمد. آنگاه نخست مردگان در مسیح، زنده خواهند شد. ۱۷ پس از آن، ما که هنوز زنده و باقی مانده ایم، با آنها در ابرها روده خواهیم شد تا خداوند را در هوا ملاقات کنیم،* و بدین گونه همیشه با خداوند خواهیم بود. ۱۸ پس بدین سخنان، یکدیگر را دلداری دهید.

۵ و اما درباره وقتها و زمانها، ای برادران، نیازی نیست چیزی به شما بنویسم. ۲ زیرا خود نیک می دانید که روز خداوند همچون دزدی که شب هنگام می آید، فرا خواهد رسید. ۳ آن زمان که مردم می گویند: «صلح و امنیت حکمفرماست»، ناگهان هلاکت بر ایشان نازل خواهد شد، بدان سان که زن آبستن به درد زایمان دچار شود، و از آن گریزی نخواهد بود.

۱۲:۴ منظور غیرمسیحیان است.

۱۲:۴ یا: «محتاج چیزی».

۱۳:۴ منظور مسیحیانی است که چشم از جهان فروسته اند.

۱۵:۴ یا: «ما که هنوز زنده ایم و تا آمدن خداوند باقی می مانیم، ... پیشی نخواهیم گرفت».

۱۷:۴ یا: «استقبال کنیم».

٤ اما شما ای برادران، در تاریکی نیستید تا آن روز چون دزد غافلگیرتان کند. شما همه فرزندان نور و فرزندان روزید؛ ما به شب و به تاریکی تعلق نداریم. پس همانند دیگران به خواب نرویم، بلکه بیدار و هشیار* باشیم. ٧ زیرا آنان که می خوابند، شب هنگام می خوابند، و آنان که مست می کنند، شب هنگام مست می کنند. ٨ اما ما چون به روز تعلق داریم، باید هشیار باشیم، و ایمان و محبت را همچون زره ای سینه پوش بر تن کنیم، و امید نجات را همچون کلاه خود بر سر نهیم. ٩ زیرا خدا ما را نه برای غضب، بلکه برای کسب نجات به واسطه خداوندمان عیسی مسیح تعیین کرده است، ١٠ که به خاطر ما مرد، تا چه بیدار باشیم و چه خفته،* با او زندگی کنیم. ١١ پس یکدیگر را تشویق و تقویت کنید، چنانکه اکنون نیز می کنید.

اندرزهای پایانی

١٢ حال ای برادران، تقاضا می کنیم آنان را که در میان شما زحمت می کشند و از جانب خداوند رهبران شما بوده، پندتان می دهند، گرامی بدارید، ١٣ و با محبت، کمال احترام را به سبب کاری که انجام می دهند، برایشان قائل باشید. و با یکدیگر در صلح و صفا زندگی کنید.

١٤ ای برادران، از شما استدعا می کنیم که کاهلان را هشدار دهید؛ کم جرئتان را تشویق کنید؛ ضعیفان را حمایت نمایید؛ و با همه بردبار باشید. ١٥ زنهار، کسی بدی را با بدی پاسخ نگوید، بلکه همواره در پی نیکی کردن به یکدیگر و به همه مردم باشید.

١٦ همیشه شاد باشید؛ ١٧ پیوسته دعا کنید؛ ١٨ در هر وضعی شکرگزار باشید، زیرا این است خواست خدا برای شما در مسیح عیسی.

٥: ٦ یا «خویشندار»؛ همچنین در آیه ٨.

٥: ١٠ یعنی: «چه زنده باشیم، چه مرده».

۱۹ آتش روح را خاموش مکنید؛^{۲۰} نبوتها را خوار م شمارید.^{۲۱} همه چیز را بیازمایید؛ آنچه را نیکوست، به چنگ بگیرید.^{۲۲} از هر گونه بدی دوری کنید.

۳۳ خدای آرامش، خود شما را به تمامی تقدیس کند و روح و جان و تن شما تا آمدن خداوندان عیسی مسیح، بی عیب محفوظ بماند.^{۲۴} او که شما را فرامی خواند، امین است و این را خواهد کرد.

۲۵ ای برادران، برای ما دعا کنید.^{۲۶} با بوسه‌ای مقدس همه برادران را سلام گوئید.^{۲۷} در حضور خداوند، شما را قسم می‌دهم که این نامه را برای همه برادران قرائت کنید.

۲۸ فیض خداوند ما عیسی مسیح با شما باد. آمین.